

Voor de kleuters

Roodkapje

Opnieuw verteld door Ab. Visser

„Ver-tel ons nog eens het sprook-je van Rood-kap-je, moe-der,” vroe-gen Mies en Trui en Ka-rel, op een sche-mer-a-vond, voor-dat zij naar bed gin-gen.

„Maar lie-ve kin-de-ren, dat heb ik jul-lie al zo dik-wijls ver-teld,” zei moe-der.

„Dat hin-dert niet,” zei Ka-rel, „het is al-tijd weer mooi zo-als u het ver-teld.”

„Wel-nu dan,” be-gon moe-der. „Aan de rand van een groot bos woon-de in een klein, lief huis-je een meis-je met haar va-der en moe-der. De moe-der had voor haar doch-ter-tje een rood mutsje ge-breid en daar-om noem-den de men-sen, die haar za-gen, haar Rood-kap-je. Diep in het bos, dat groot en don-ker was, woon-de Rood-kap-jes groot-moe-der. Groot-va-der, die hout-hak-ker was ge-weest, was al ve-le ja-ren dood en dus woon-de groot-moe-der daar al-leen in haar hut. Eens per week ging va-der naar groot-moe-der toe en bracht haar een mand-je vol lek-ke-re din-ge-n: ap-pels, snoep-

goed, ei-e-ren en nog veel meer. Maar op een goei-e dag werd va-der ziek en daar moe-der het te druk had stuur-de zij Rood-kap-je met het mand-je naar groot-moe-der. „Zul je er goed op pas-sen?” zei ze „en niet van de gro-te weg af-dwa-len?”

Rood-kap-je be-loof-de dat en ging op weg. De zon scheen heer-lijk door de bla-de-ren en mug-ge-tjes dans-ten in de lucht. Ko-nijn-tjes speel-den op de weg en eek-hoorn-tjes tus-sen de tak-ken. Rood-kap-je vond in 't eerst het bos wel erg een-zaam, maar zij zong een lied-je en weer één en nog één en toen was ze niet bang meer. Na een poos-je kwam ze op een o-pen plek, daar groei-den tus-sen het gras hel-der ro-de klap-ro-zen. O, hoe mooi wa-ren die. Rood-kap-je ver-gat moe-ders raad en dwaal-de al ver-der van de weg af. „Die pluk ik voor groot-moe,” dacht ze „dan krijg ik een ex-tra zoen.” Toen ze moe van 't buk-ken was en op-stond, zag ze plot-se-ling een groot dier voor zich staan en ze schrok ge-wel-dig, maar het dier keek heel goe-dig en kwis-pel-de met zijn staart. „Wie ben jij?” vroeg Rood-kap-je en het dier zei: „Ik ben de wolf, lief kind; wie ben jij?” „Ik ben Rood-kap-je,” ant-woord-de zij en toen zij zag dat de wolf haar niets deed, aai-de zij hem o-ver de rui-ge pels. „Waar ga je heen?” vroeg de wolf, die knor-de van ge-noe-gen. „Naar groot-moe; die breng ik dit mand-je,” zei Rood-kap-je. „Waar-om doe je dat?” vroeg de wolf weer en Rood-kap-je leg-de uit „Groot-moe is al heel oud en dik-wijls ziek, daar-om bren-gen wij haar lek-kers en vruch-ten.” „Kun je dan wel in het huis-je ko-men?” vroeg de wolf en Rood-kap-je zei „er hangt een touw-tje en als je daar-aan trekt, gaat de deur van-zelf o-pen.” „O!” zei de wolf, „nu, lief meis-je, ik moet naar mijn kin-der-tjes, ga jij maar gauw naar je groot-moe-der,” en met-een sprong hij tus-sen de strui-ken. „Dat is een aar-dig dier,” dacht Rood-kap-je en ver-volg-de ook haar weg. Maar de wolf ging naar groot-moe-ders huis en klop-te op de deur. Toen zei groot-moe-der: „Wie is daar?” en de wolf zei: „Rood-kap-je lie-ve groot-moe.” „Trek maar aan het touw-tje,” zei groot-moe-der en toen zag zij de bö-ze wolf bin-nen-ko-men. Voor ze om hulp kon roe-pen, had de wolf haar al op-ge-ge-ten. Toen zet-te hij groot-moe-ders bril en slaap-muts op

en ging op het bed lig-gen. Na een kwar-tier-tje kwam Rood-kap-je, klop-te aan de deur en toen de wolf groot-moe-ders stem na-boot-send zei: „trek maar aan het touw-tje lief-je,” stap-te zij bin-nen. Rood-kap-je zet-te het mand-je op ta-fel en liep naar de half-don-ke-re bed-ste-de. Zij schrok van groot-moe-ders vreem-de ui-ter-lijk en zei: „wat zijn uw o-gen groot, groot-moe-der.” De wolf zei: „dan kan ik be-ter zien lief-je.” En Rood-kap-je weer „en uw o-ren zijn ook zo groot.” Toen zei de wolf: „dan kan ik be-ter ho-ren.” „En wat groot is uw mond,” zei Rood-kap-je. „Dat is om te hap-pen,” zei de wolf, sprong van het bed af en at ook Rood-kap-je heel-huids op. Maar toen kwam de ja-ger voor-bij het huis-je en zag de deur o-pen staan. Hij rook on-raad en sloop naar bin-nen. Met een vlug-ge slag sloeg hij de wolf de kop af, sneed zijn buik o-pen en zag ge-luk-kig dat groot-moe-der en Rood-kap-je nog leef-den. Jul-lie be-grijpt wel, dat va-der en moe-der eerst vre-se-lijk boos op Rood-kap-je waren, maar ten-slot-te wa-ren ze toch ook blij, dat ze hun doch-ter-tje te-rug had-den.”

„Hè moe-der, wat mooi,” zei Mies, „ver-telt u nóg eens een sprook-je!”

„Nee kin-de-ren, een an-de-re keer,” zei moe-der.

„Zijn er nog wel wol-ven moe-der?” vroeg Trui.

„Nee,” zei moe-der, „en ook geen on-ge-hoor-za-me kin-der-tjes meer... ten-min-ste, als jul-lie nu vlug naar bed gaan!”

HERSENGYMNASTIEK

In deze rubriek zijn we van plan elke maand tien vragen te geven. In het volgende nummer kun je dan de antwoorden vinden en weer tien nieuwe opgaven.

Je moet proberen zelf de antwoorden te vinden. Hoe? Dat mag je zelf uitzoeken.

Als je nu ons blad bewaart krijg je ook een verzameling van vragen, die je b.v. prachtig kunt gebruiken bij een wedstrijd in hersengymnastiek op een verjaardagpartij of op de jeugdvereniging, padvinderij enz.

Daar gaan we dan.

Wie weet het?

1. Welke is de hoogste toren van Nederland? Hoe hoog?
2. Wie was „Der keerlen God” en wanneer werd hij vermoord?
3. Welk land in Azië wordt genoemd: „Het Hemelse Rijk?”
4. Op welke boom leeft de zijderups?
5. Wie was Graaf Folke Bernadotte?
6. Noem een beroemd Nederlandse geneeskundige, die leefde in de 2e helft van de 17e eeuw en de 1e helft van de 18e eeuw.
7. Op welk kasteel in Duitsland vertaalde Luther de Bijbel?
8. Wie was de oudste mens in de Bijbel?
9. Onder wiens leiding is het Suezkanaal gegraven?
10. Welke is de hoogste berg van de wereld? Veel succes.

A. WILDEMAN

Opstel-wedstrijd

Beste Jongens en Meisjes

Het is onze bedoeling nu en dan in ons blad een wedstrijd uit te schrijven, waaraan alle lezers mogen meedoen. We beginnen met een opstelwedstrijd. Een volgende keer krijgen de tekenaars eens een kans: We vragen nu wie er een opstel wil maken over de jubileumfeesten ter ere van Koningin Wilhelmina, zoals die gevierd zijn op jullie school, in het dorp of in de stad.

Het opstel mag niet langer zijn, dan drie bladzijden van een gewoon school-

schrift. Een kiekje mag er ook bij gedaan worden.

Er wordt allereerst gelet op de inhoud, verder op de stijl, op de leestekens, enz.

Als prijzen worden uitgelooft drie boeken.

Het opstel, dat de eerste prijs behaalt, wordt in „Vrij en Blij” afgedrukt, met de naam van de schrijver of schrijfster er onder.

In het April-nummer wordt de uitslag bekend gemaakt.

De opstellen moeten ingezonden worden bij de redacteur te Nijkerk, vóór 1 Februari 1949.

En nu allemaal je best eens doen!